

Hep Ertesiydim

– imbatça · 12 Şubat 2018

---

hep ertesiydim

içimdeki her bağ bozumunda
türkü tütüren köylü dudaklara hep takılı kalırdı çocukluğum
mahzenlere yatırdığım tüm kızıl şarapların efendisiydi gençliğim

sizin anlayacağınız
bir zamanlar siyahı katık ettiğim
çok ça kırmızı çok ça da maviydim...

annem her mevsim bahardı
babam inadına kış
ben ise hep güz ertesiydim

takvimlerden düşen son bir yaprak
ve bu yaprağa sarılı güz yaşıydim

aklım bulanıktı
üzerime dar geliyordu olmayan cennetim
dualarım kayıptı şeytana uyan nefesim gibi
ve ruhuma çarpan her yalnızlık senfonisinde
bedenime biraz daha oturuyordu cehennem

mavi saçlı bir bataklık kızıydı içimdeki kemirgen
boğazımda yutkunamadığım balık pulları hala asılı
çok susadım
yanıyor içimdeki kumsallar
en tuzlusundan serin beyaz saçlı lacivert yalnızlığımı getirin bana

ya da söyleyin şiir perime
en demlisinden derin bir şiir gömsün kuruyan nefesime
beni bana anlatan

ey aşk
bakma dilsiz bir mezar taşı gibi durduğuma

ben üzerime atılan her kürek toprakta
bir sen daha gömdüm içimdeki duasız çığlıklara

sende at kendini artık gecenin zifirine
mahkumların salya saçak kolları açık seni beklemekte

bil ki
seni öldürdüğüm her düşün de
sabrımın üzerine yıkılan bütün şafakların da doğmayan güneş ertesiydin bir zamanlar...

ilhanaşıcıaralıkikibinonbeş